

Gândăcelul rătăcit

Emilia Plugaru

Un gândăcel cât un grăunte
A-nghețat de frică,
Pe cărare, drept spre el
Vine Ionică.

Ionică se apleacă
Și cu grijă mare,
Îl culege repejor
De pe-acea cărare.

- Orice talpă ar putea
Să mi te strivească,
Unde este casa ta?
Cine s-o găsească?

Locul tău, măi gândăcel
Unde o fi oare?
Eu te rog, nu tremura,
Te așez pe-o floare...

- Vai, ce bun ești, mai copile,
Iar m-am rătăcit.
M-ai adus la casa mea
Și sunt fericit.